

۹۴ - مجازات اخلاف با اعمال اسلاف

از حضرت عبدالجبار است. **قوله العزيز:** "و اما مسئله ثانیه که پسر بمجازات پدر گرفتار میشود یا نه بدانکه این بر دو قسم است یک قسم تعلق بروحانیات دارد یک قسم تعلق بجسمانیات. آنچه تعلق بروحانیات دارد پسر بجرم پدر مواخذه نمیشود زیرا پسر سعید است و پدر شقی یخرج الحی من المیت و یخرج المیت من الحی لاتزروا زرة و زر اخری و آنچه تعلق بجسمانیات دارد لابد است که ظلم و تعلق و اعمال قبیحه پدر سبب مضرت پسر میشود در این مقام در قران میفرماید و لیخشی الذین لو ترکوا ذریة ضعافا یعنی باید انسان رحم بر ایتم بکند که مبادا ذریتی ایتم از او بماند و سوء رفتار او یعنی ظلم بایتم سبب ذلت اولاد خود شود مثلا ملاحظه بفرمائید که شخصی ظلماً و عدواناً خون جمعی بریزد و اموال ناس را تالان و تاراج نماید و هزار دودمان و خاندان را بریاد دهد البتہ این شخص شقی بعد از رجوع باسفل جحیم سبب نکبت و ذلت و عدم رستگاری اولاد و احفاد شود و مظلومان بانتقام برخیزند و بانواع وسائل در هدم بنیانش کوشند این است که گفته میشود الجزاء من جنس العمل."